

virke for Fiskeriets Opkomst, navnlig ved Uddeling af Fiskeredskaber af forbedret Construction til dygtige, men fattige Fiskere.

ad III. B. 2. I Finantsaaret 1863—64 er bevilget 4,000 Rd. „Til Fremme af Fiskeri paa Dybet“.

Med Finantsloven for de 3 sidste Finantsaar er der paa denne Conto blevet bevilget ikke ubetydelige Beløb, bestemte til at anvendes som Understøttelse til Anskaffelse af større Baade til Fiskeri paa Dybet.

Det var selvfølgelig ikke Meningen hermed at begunstige enkelte dertil trængende Personer ved at sætte dem i Stand til at fremme et for dem fordeleligt Erhverv, men derimod i det Hele at befordre Udviklingen af Havfiskeriet ved vore Kyster, hvilket hidtil kun var blevet drevet i ringe Omfang, men som, naar det først ved det Offentliges Hjælp var sat i Gang, og Kystbeboerne da af de foreliggende Exempler havde faaet Leilighed til at overbevise sig om Fordelene ved samme, antoges efterhaanden at ville tildrage sig en større Opmærksomhed blandt disse. Da der imidlertid ved de saaledes bevilgede Midler nu allerede er tilveiebragt endeel større Fiskefartøier, har man, i Overensstemmelse med Diemedet for disse Bevillinger, antaget, at der ikke længer var Anledning for det Offentlige til ad denne Veie at virke for Havfiskeriets Fremme, og det saameget mindre, som dette Fiskeri, saafremt det skal kunne trives paa vore Kyster, ogsaa i andre Henseender gjør Krav paa fremtidig Understøttelse.

Da nemlig, som bekjendt, vore Kystforhold ere af den Bestaaffenhed, at de saagodtsom ingen naturlige Tilflugtssteder frembyde, paa hvilke Kystfartøierne kunne ankre og søge Ly under Uveir, og de heromhandlede større Fartøier ei heller, saaledes som de almindelige mindre Fiskebaade, kunne drages op paa Land, vil det, for at Fiskeriet paa Dybet skal kunne vinde nogen Betydning og Hensigten med de hertil af Statskassen allerede udgivne Summer opnaaes, være nødvendigt, at der paa de Steder paa Kysterne, som dertil maatte findes egnede, og hvor Lyften til at drive dette Fiskeri maa antages at være vakt i en saadan Grad, at der er Udsigt til, at det vil blive udøvet i et meget betydeligere Omfang, anlægges mindre Havne, i hvilke Fartøierne kunne søge ind, og om det nu end vilde være mindre hensigtsmæssigt, at det Offentlige overtog Udførelsen af deslige Havneanlæg, turde der derimod være al Anledning til at understøtte saadanne Foretagender paa de Steder, hvor Kystbeboerne selv efter Evne ville virke for samme. I Overensstemmelse hermed agter man derfor at anvende det paa denne Conto opførte Beløb, saafremt det ved Finantsloven maatte blive bevilget.

ad III. B. 3. Som for Finantsaaret 1863—64.

ad III. B. 4. Som for Finantsaaret 1863—64. I Lov af 30te Januar 1861 om Fiskeriet i Ringkjøbing og Stadil Fjorde, § 3, er fastsat, at der kan anvendes et Beløb af indtil 200 Rd. aarlig til Honorar for Tilsynet med Overholdelsen af de i eller i Henhold til bemeldte Lov truffne Bestemmelser, vedrørende ommeldte Fiskeri. Til saadan Anvendelse ere disse 200 Rd. bestemte.

ad III. C. 1. Som for Finantsaarene 1863—64. Sædtillægget for Bestyreren i Nørrejylland er med Hensyn til, at han tillige oppebærer 250 Rd. som Bestyrer af Dæmningsarbejderne ved Agger Kanal, ansat til en forholdsmæssig Deel af det til en samlet Lønning af 1,050 Rd. svarende Tillæg af 254 Rd. Bestyrernes Lønninger ere fastsatte ved Lov af 26de Marts 1852 § 3, deres Diæter og Rejsomkostninger ved Lov af 30te October 1857 § 1.

ad III. C. 2. Som for Finantsaaret 1863—64. Af de Opsynsmænd i Nørrejylland, som oppebære en aarlig Lønning af 50 Rd. hver, er en tillige Strandcontroller med 600 Rd., en anden Strandtoldassistent med 300 Rd. og en tredje Strandcontroller med 500 Rd.